

Wendelsbergs årsblad 2018

Nu finns Wendels- bergs Kamratförbund på FaceBook också!

www.facebook.com/wendelsbergskamratforbund

Omslaget

Fem på nya äventyr - Wendelsbergs nya ledarstab har sitt första verksamhetsår tillsammans bakom sig. Rektor Sören Eriksson, kamrer Marcus Andersson, skolsekreterare Jenny Gustafsson, kökschef Camilla Emblen och husmor Helena Carlton.

Utges av Wendelsbergs Kamratförbund

Årgång 53/2018

Redaktionen:

Wendelsbergs folkhögskola
435 35 Mölnlycke
031-338 05 30

Redaktörer:

Ola Karlberg, 0761-073747
ola.karlberg@wendelsberg.se
Sven Östberg, 0707-492070
sven.ostberg@me.com
Sören Eriksson, 0733-144924
soren.eriksson@wendelsberg.se

Grafisk form:

Ulf Magnusson Ord&Bild
umob@bredband.net

Ansvarig utgivare:

Sören Eriksson, rektor

Bilder:

Ulf Magnusson Ord&Bild
(där inget annat anges)

Sören Eriksson
Hans Hammarström
Wendelsbergs arkiv

Kamratförbundets plusgiro: 16 37 48-7

Rektorns ruta

Äntligen är det här! Ett rykande färskt årsblad med lite blandad kompott från året som gått och en hel del andra år som gått för länge sedan. Du som hängt med ett tag kommer snart märka att året som gått är ganska likt många andra år på Wendelsberg. Men man skall inte låta sig luras, världen förändras och vi med den. Fast de grundläggande behoven är de samma. Mänsklighetens suktande efter kunskap och bildning i en genuin folkhögskolemiljö är alltså stommen i vår verksamhet.

Det är en stor glädje att få gå till jobbet som rektor på Wendelsberg. Dagarna är fulla av återkommande aktiviteter som känns igen i form av möten, planering, kafferaster och jakt efter försvunna dokument i arkivet, för att nämna något. Gytret av och möten mellan alla människor; deltagare, lärare, personal, gäster på hotell, vandrarhem och konferenser samt alla andra besökare på skolan. Det är en magisk mötesplats mellan olika grupper, kulturer, ambitioner, språk, drömmar och tankar som inte kan få en på annat än gott humör.

Fastighetsfrågor är en återkommande sak i rektorskapet. En del saker är enklare att förstå än andra. Behovet av fungerande toaletter till exempel, det förstår var och en av oss av egen erfarenhet och utan längre betänketid. Därför handlar en del av bladet just om toaletter. Annat som är svårare att förstå är värmesystemet på Wendelsberg. Ett virrvarr av bergvärmepumpar, luftvärmepumpar, elpannor och en oljepanna som vi helst inte vill använda eftersom den är ännu sämre för miljön. För att detta eventuellt skall fungera tillsammans finns ett ännu mer komplicerat styrsystem som kräver både särskild utbildning och ett gränslost tålamod. Sådant skulle kunna hålla en vaken om nätterna om man vore lagd åt det hållet. Men det brukar ordna sig och det finns alltid någon att fråga. Just huvudbyggnaden kan vara särskilt svår att hålla varm på alla ställen. Det märkliga är att det är svårast i november då det är fem plusgrader ute och inte just

dagar som idag då termometern visar minus tretton grader exklusive en hård nordanvind. Då är det nästan onödigt varmt inomhus. Helt obegripligt. En del av förklaringen ligger nog i att plan- och bygglagen inte krävde att man hade någon kvalitetsansvarig byggingenjör på plats då huset byggdes 1883. Förmodligen hade det också sina fördelar. Hade det funnits någon så hade han, för det hade sannolikt varit en han, inte kunnat förutse att det i huset hundra år senare skulle finnas en folkhögskola som ställer lite andra krav än de Bruno Wendel hade på sin enkla pensionärsbostad.

Telefonsamtal är en del av vardagen. Inte minst med försäljare som har det ena unika erbjudandet efter det andra. Många blir uppenbart förnärmade när jag inte förstår storheten i just deras erbjudande. Inte ens förklaringar som att pengarna är slut! Eller, vi har redan löst det på ett annat sätt, duger. Det brukar sluta med att de ber att få återkomma när vi har en ny budget. För stämningens skull får de det. Men jag känner redan på mig att pengarna kommer vara slut då också.

Vi administrerar en del på Wendelsberg. Inte mer än nödvändigt men det räcker till och blir över, trots det. EU har hittat på en ny lag, eller dataförordning, som kommer att öka administrationen ytterligare. Den skall ersätta PUL, som vi äntligen lärt oss betyder Personuppgiftslagen. Den har sina fördelar då den reglerar att man inte får handskas med personuppgifter hur som helst, vilket är sunt på alla sätt. Det reglerar naturligtvis den nya förordningen också, den skall dessutom stärka den enskildes integritet och säkerhet, vilket ju låter sympatiskt. Det är märkligt hur många erbjudanden man kan få under en vecka om möjligheten att lära sig mer om den nya data-skyddsförordningen. Alla koncept är ofattbart genomtänkta och de kommer att lära oss allt vi behöver veta inför framtiden. En sådan dag kan man få för futtiga 9 600 kr + moms, men då ingår det en ostmacka till kaffet. En viktig sak i den nya förordningen är att du som eventuellt har några personuppgifter här på Wendelsberg, skall känna till att du när som helst kan begära att vi tar bort de uppgifterna om dig. Du skall också känna till vem du skall vända dig till här på skolan. Jag tror nog att du redan visste och förstod att detta var möjligt utan någon ny dataförordning. Men sådant kan man alltså gå på kurs och lära sig mer om. Då får man också hjälp med att tänka ut var i huset informationen kan finnas, vilket ju inte är så dumt. Om man vet det så är det ju enklare att ta bort den. Sådant ingår i kursen, sunt förnuft alltså.

Ja, det är mycket man skall tänka på. Som av en händelse hör jag nu att dokumentförstöraren arbetar för högtryck i rummet bredvid. Någon har kanske just önskat att inte finnas här längre eller också var det bara några lönelistor som tjänat ut. Jag tror mer på det senare.

Till dånet av dokumentförstöraren tittar jag ut genom fönstret och ser att några kurskamrater åker skridskor på svandammen. Det gör mig lycklig. Svandammens blygsamma yta gör att de tränar särskilt mycket på vändningar. Det ser smått pittoreskt ut och jag gläds åt deltagarnas hälsosamma och hurtiga initiativ till glädje för oss alla så här i influensatider. Snart kommer våren och då får vi titta efter guld-

fiskarna i Svandammen istället. De är svårare att se från fönstret men jag vet att de finns där. För säkerhets skull skall jag räkna in dem fram i maj. De borde vara minst sju. Ja, det är en annorlunda arbetsplats på egentligen alla sätt.

I senaste numret av tidningen Folkhögskolan berättas det från en färsk undersökning att fyra av tio folkhögskolerektorer fundera på att säga upp sig. Jag är inte en av dem. Visst finns det dagar då man tänker att man kanske skulle jobbat med något mindre ansträngande. Blivit smed, timmerflottare, rallare eller nåt... Men samma rektorer som funderar på att sluta säger samtidigt att de trivs på jobbet, tycker att arbetet är utvecklande, utmanande och att medarbetarna är bra. Det håller jag mer än gärna med om! Ta nu del av vad årets blad har att bjuda, så ses vi på Kamratmötet den 5 maj under helt andra former. Då blommar vitsip-porna i parken och det är som alla vet ingen liten sak. Välkomna!

Sören Eriksson
rektor

Människor pensionerar sig

– till och med Berit

Organisationsforskaren Johan von Essen har påpekat att det är en enkel sak att sköta ett företag som LKAB eller Microsoft. Åtminstone om man jämför med att leda mer komplicerade anordningar som ideella organisationer eller ännu värre organisationer som har ideella organisationer som huvudmän. Folkhögskolor, till exempel. Företag har ju bara ett huvudmål. Att tjäna så mycket pengar som möjligt.

Hur det verkligen är med den saken är svårt att veta. Men det är alldeles säkert en komplikation i att en folkhögskola har fler olika huvudmål. De där målen kan ju dessutom vara motstridiga. Då gäller det att det finns människor i närheten med både karta och kompass för komplicerad navigering. För att inte tala om ett jämt och glatt humör gärna förenat med brist på behov av arbetsledning.

Berit Eriksson hade med sig både karta, kompass, jämnt och glatt humör och mycket litet

behov av arbetsledning när hon steg in på Wendelsbergs expedition förste september 1989.

En rektor förmodas begripa allt som rör folkhögskolan. Sådär i förtroende kan jag berätta att så fungerar det sällan i praktiken. Rektorer känner till en hel del och begriper en del. Men de klarar sig inte på egen hand. Det måste finnas människor runt om i skolans många vrår som sätter sig in i saker som rektorn finner obegripliga och som dessutom kan rapportera till myndigheter om dessa egenartade ting.

På en skola som Wendelsberg måste det finnas någon som i detalj vet hur kursdeltagarna har det – ekonomiskt. Någon måste veta hur kursdeltagarna tänker om sitt förhållande till skolan och på det viset vet vad som är möjligt att kräva eller göra. Det behövs någon som kursdeltagare kan tala med om sådant man inte vill tala om, med kurator, husmor, lärare, internatföreståndare eller rektor. Kursdeltagarna behöver en person som de upplever som bara intresserad av att det skall gå så bra, för just den deltagaren, som möjligt. Berit skötte allt det där fram till sommaren 2017. Nu sköter hon förmodligen precis samma saker i en pensionärstillvaro utanför Wendelsberg. Ja inte riktigt utanför. Hon bor fortfarande kvar i gula huset innanför grindarna.

Jag vill återkomma till det där med kompassen och de ibland motstridiga målen. Ibland bör man fatta beslut om åtgärder – av rent ekonomiska skäl. Emellanåt anses det att man bör vidta åtgärder av rent principiella skäl. Det händer att någon vill att det skall utfärdas dekret därför att människor inte skall tro att de kan göra precis som de själva vill. Det kan vara så att man vill åtgärda något av ideologiska skäl – men oroar sig för resultatet. I sådana lägen är det bra att ha någon att jämföra kartor med. När min egen kompass vid några tillfällen mest snurrade brukade jag tjuvkika på Berits och oftast följa den. Det blev nästan alltid bra.

Alla skolors inre liv formas i huvudsak av de anställda. Principer, riktlinjer, regler och policydokument som lever sitt liv i pärmar och i datorers inre är inte alls oväsentliga. Men hur alla de där principerna blir verklighet, det beror på de anställda. Det är de som formar skolans kultur. I det sammanhanget har Berit haft en mycket stor betydelse under nästan 30 år.

Berits jämna och glada humör har varit en enastående tillgång. Hon svor en gång – 2015 eller kanske 2014. Det är inte mycket på så många år.

Berit arbetade en hel del med Kamratförbundet. Hon höll liv i Kamratförbundets medlemsregister. Det är inte vilket medlemsregister som helst. I det registret finns inte bara medlemmarna – de som betalar medlemsavgiften. Där finns faktiskt alla som gått långkurs på Wendelsberg. Vem vet – endera dagen kan någon vilja bli medlem och då kan det vara bra att kunna nå den personen. Berit ägnade varje år någon vecka åt att hålla registret aktuellt.

Vid Kamratförbundets årsmöte 2017 fick Berit förbundets främsta – och enda – utmärkelse, guldnålen.

Sven Östberg, gammelrektor

Berit Eriksson tilldelas Wendelsbergs guldnål och får blommor av rektor Sören Eriksson under Kamratmötet våren 2017.

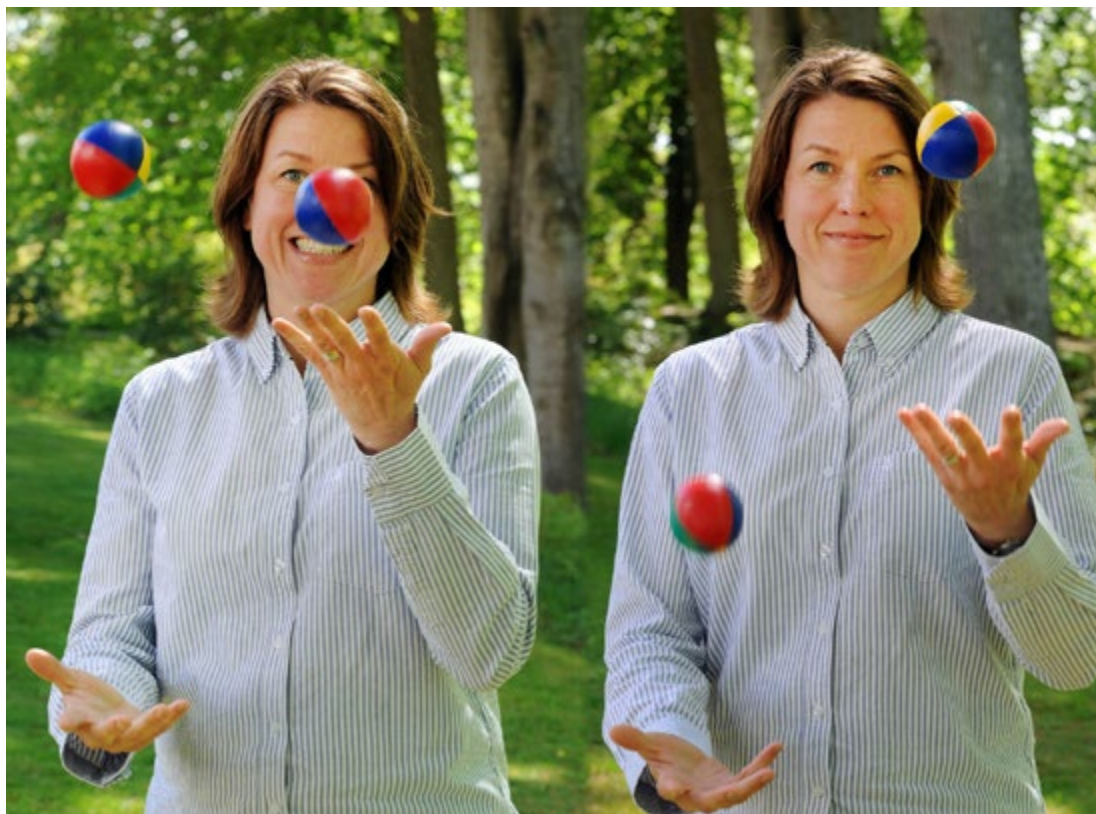
Jonglerande spindel

Spindel i nätet med många bollar i luften. Förr var det något som stack ut lite extra på meritlistan när jobbintervjun närmade sig. Idag vet vi bättre, det finns egentligen inga fördelar med att hålla på med flera saker samtidigt. Var sak har sin tid, som förnuftiga föräldrar brukar lära oss. Fokus på en sak åt gången ger bättre resultat än att småtafsa på allt hela tiden. Samtidigt finns det en del uppdrag här i världen där det faktiskt underlättar om man har talangen att kunna hålla flera kanaler öppna på en gång utan att tappa farten och koncentrationen. Omgivningen liksom kräver det och verksamheten är som den är. Skolsekreterare på folkhögskola är ett sådant uppdrag i allmänhet och på Wendelsberg i synnerhet. Oron var väl därför inte helt obefogad när Berit Eriksson, mångårig trotjänare och skolsekreterare på skolan, aviserade att hon tänkte

dra sig tillbaka till en mer ordnad pensionärs-tillvaro. Det kändes vemodigt... men sådant är ju livet. Var sak har sin tid.

Oron kom som oftast på skam. Som ny skolsekreterare huserar nu Jenny Gustafsson i lokalerna. Jenny är sedan tidigare väl betrogen med folkbildningen, både till organisation och till dess innehåll. Hennes personlighet signalerar ordning och reda och kanske viktigast av allt, värme och omtanke. Folkhögskolans signum. Erfarenheter från ett långt och omfattande föreningsliv och arbete med huvudmannens, IOGT-NTO:s, internationella verksamheter gör henne väl rustad för uppdraget.

Skolsekreterarens uppgift låter sig inte beskrivas i en handvändning. Den dagliga kontakten med elever kring allt möjligt, rapportering av

Som spindel i nätet måste Jenny Gustafsson hålla många bollar i luften. Då är jonglering ett bra sätt att hålla sig i form.

skolans verksamhet till diverse myndigheter, sälja teater- och revybiljetter, svara i telefon när ingen annan gör det, delta i ibland i inte så enkla möten, förväntas ha åsikter om sådant som egentligen inte har ett dugg med arbetsuppgifterna att göra. Skolsekreteraren förväntas se och förstå allt det där som vi andra inte förstår. Hon vet saker som vi andra borde veta men har glömt. Och vet hon det inte så tar hon raskt reda på det. För detta krävs som ni förstår särskilda talanger. Efter ett år på plats råder det inget tvivel om att Jenny besitter alla de talanger som behövs för att uppfylla omgivningens många behov. Skolsekreteraren på Wendelsberg har av hävd också varit något av skolans moraliska kompass. De där frågorna där man inte hittar svaret i en manual därför att de aldrig behövt ställas tidigare och svaren därför inte hunnit komma in i facit. Vi vet inte vad som är fel men förstår att det kan bli det. Hur gör vi så att så många som möjligt blir så nöjda eller ibland, lite besvikna som möjligt?

Jenny håller ordning också. Häromdagen sträcktes självaste rektorn upp där han halvlåg på ett synnerligen opassande, näst intill slafsigt, sätt på ett av räckena i trappan upp till andra våning.

– Hade det där varit en elev så hade jag sagt ifrån... Snyggare än så kan det knappast formuleras. Rektorn hasade lätt skamsen ned från räcket och försvann in på kontoret.

Sören Eriksson

Vårt Wendelsberg

Under den rubriken fotograferade Sam Dyrbye som en gruppuppgift under premiärfesten i september. Det gällde att fånga en subjektiv känsla från skolan och det hade regnat...

Stig gjorde det möjligt

Stig Kroon firade sin åttionde födelsedag på Wendelsberg tillsammans med sin Ing-Britt och ett stort antal vänner från ett långt och aktivt liv.

Stig Kroon kom till Wendelsberg hösten 1949. Ja, riktigt första gången var det väl inte. Ett par år tidigare skulle han och en kamrat hälsa på ett par flickor från hemtrakten, som gick på Wendelsberg. Stig och kamraten liftade till skolan med en lastbilschaufför, för att på ort och ställe avgöra om Wendelsberg kunde vara något att satsa på. Hemfärden till Dannäs skulle ske så snart lastbilschauffören lastat av i Göteborg. Olyckligtvis gick avlastningen så fort att besöket var gjort i en enda blinkning. På sommaren 1949 hade Stig besökt sitt första Nationaltempelmöte. Mötet hölls vid midsommartid, på Wendelsberg. Stig tältade i parken. Temperaturen natten till midsommardagen var precis 10 grader lägre än den varit på julafton året innan. På julafton hade det varit plus 8. Trots dessa upplevelser kom Stig följande höst till Wendelsberg för att studera.

Stig bodde första året, tillsammans med två kamrater på Oron – ett mycket spartanskt utrustat genomgångsrum. Den släkting som skjutsat Stig till skolan ville kontakta rektor Waldemar för att Stig skulle få bo i ett bättre rum men Stig protesterade livligt. Han anade att trivseln i internatet inte hade med yttre bekvämlighet att göra utan med intensivt kamratumgänge.

Innan Stig kom till Wendelsberg hade han hunnit med en hel del. Han hade varit engagerad i olika NTO-verksamheter så tidigt att hans mor, på cykel, tvingats skjutsa honom till sammankomster. Han var för liten för att ta sig till föreningslokalen själv. Han hade, senare, haft många skilda uppdrag i föreningen, han hade fungerat som vaktmästare i föreningshuset, han hade varit bibliotekarie i föreningens

bibliotek och han hade... osv. Stig hade länge intresserat sig för affärsverksamhet. Han köpte och sålde. I dag skulle man nog säga att Stig var en tidig entreprenör.

Efter ytterligare ett år på Wendelsberg kom Stig in på lärarseminariet. En strålande möjlighet till en trygg anställning i en småländsk byskola. Stig nobbar denna frestande möjlighet och blir istället instruktör i Dalarnas NTO-distrikt. Världens största NTO-distrikt. Där för han omkring i en Morris Minor och stöttade, uppmuntrade, hittade på och genomförde. Morrisen gick 25 000 mil på 3 år.

Stig började inte fara omkring i Dalarna alldeles efter avslutade studier. Han arbetade en sommar som vaktmästare på Wendelsberg. Han hade dessutom turen att träffa sin blivande hustru Ing-Britt på skolan. Hon arbetade i köket.

När NTO:s ungdomsförbund startar kursgården Saxenborg, i Grangärde, blir Stig den allestädes närvarande föreståndaren. På Saxenborg mötte många den ovana lyxen att vid varje middag bli serverad soppa som förrätt. Denna lyx hade med Stigs ekonomiska sinne-lag att göra. Soppa är billigt, kött är dyrt. Om gästerna äter sig någotsånär mätta på soppa så äter de inte så mycket dyrt kött.

I början av 1960-talet återvänder Stig till Mölnlycke som NTO:s ekonomisekreterare. Wendelsbergs kursgård Ugglegård hade förvandlats till NTO:s centralexpedition och Stig startade en serie häpnadsväckande aktiviteter. Stora lotterier för att förbättra organisationens ekonomi, grossistföretag för att skaffa prisvärda vinster till lotterierna och en hel del annat. Med tiden blev allt detta Miljonlotteriet – Sveriges största rörelsedrivna lotteri.

Det är omöjligt att rättvist bedöma Miljonlotteriets betydelse för IOGT-NTO-rörelsen. Säkert är att betydelsen inte kan överskattas. Stigs oerhörda entusiasm, uppfinningsriktighet och nästan skrämmande arbetsförmåga har gjort mängder av betydelsefulla insatser möjliga.

Stig var entreprenör. Men inte vilken entreprenör som helst. Stig arbetade aldrig för sin egen privata sak. Han samlade inte egna pengar. Stig skaffade pengar för att det skulle gå att förverkliga idéer.

Med tiden fick Stig ett stort internationellt intresse. I första hand för Sri Lanka. När Ungdomens Nykterhetsförbund engagerade sig i den norska motsvarighetens verksamhet på Sri Lanka engagerade sig Stig genast. Han bildade Ceylonklubben för att samla pengar till hjälpprojekt och han skapade affärskontakter för att ge företag i Sri Lanka och andra länder möjlighet att exportera till Sverige.

Där har vi tre av Stigs verkliga hjärteprojekt. Wendelsberg, Ceylonklubben och Saxenborg. Av de tre är det bara Wendelsberg kvar. Stig engagerade sig på många sätt i Wendelsberg. Han satt förstas i skolstyrelsen men han engagerade sig också genom att besöka kamratmöten och med intresse följa verksamheten på många vis. Vid ett par tillfällen har Stig och Ing-Britt stöttat skolan med betydande pengagåvor. Något som gjort saker möjliga.

Bland de många gratulanterna denna dag fanns Leif "Loket" Olsson som roade Stig med berättelser från deras gemensamma strapatser.

Den kontroversielle narkotikaforskaren Nils Bejerot har sagt att ingen människa vet i vilket avseende hon är unik, allra minst Stig Kroon. Så var det. Men vi andra som vet kan utan vidare betänketid nämna, engagemanget, energin, påhittigheten, arbetsförmågan, oegen-nyttan. För att ta några uppenbara saker.

I samband med Stigs begravning uppmärksammade Älvsborgs IOGT-NTO-distrikt hans väldiga betydelse som möjliggörare genom att skänka 100 000 kronor till Wendelsberg.

Till sist, efter all uppskattning av Stigs unika insatser, kan det var på sin plats att nämna ett par saker Stig var rent usel på. Stig kunde inte

svära på ett trovärdigt vis. När han undantagsvis försökte kunde Ing-Britt säga: Kroon – låt bli. Det där klarar du ändå inte.

Stig var dessutom oförmögen att ljuga. Det enda tillfälle jag vet att han försökt med en lögn var en eftermiddag på Ugglegård, någon gång i mitten av 1960-talet. På Ugglegård fanns det en svängd trappa mellan bottenvåningen och våningen där Stig hade sitt arbetsrum. Vid trappans fot låg ett rum där Lisbeth Johansson arbetade. Lisbeth var nästan 20 år yngre än Stig, men Stig hade mycket stor respekt för henne. Denna dag startar Stig i Ugglegårds källare, där lotteriets lager fanns, och försade uppför alla trappor. Vid krönet på våningen med hans arbetsrum snubblar han och rullar handlöst ned för de många trappstegen för att slutligen hamna utanför Lisbeth Johanssons arbetsrum. Hon tittar ut och upptäcker Stig i en hög vid trappans fot. Stig tittar upp, steltnar vid Lisbeths stränga blick och säger med bruten stämma – jag sprang inte.

Stig avled 17 maj 2017.

Sven Östberg

Stig Kroon, alltid med Ing-Britt vid sin sida.

En bit av Wendelsberg är borta

1968, åk 2

Wendelsberg är mer än sina hus och verksamheter. Varje år översköljs skolan av nya elever och besökare, som sätter sin prägel för en kort tid.

Några blir kvar, så var det med Kjell Andersson. Han kom hit som elev hösten 1966, fann sin Yvonne, blev vaktmästare och flyttade in i personalbostaden vid grindarna. Familjen Andersson var en självklar del av skolan under många decennier, en konstant i en fladdrig och svajig värld. Många är de elever som de tagit under sina vingar. Dörren var alltid öppen till deras hem, oavsett tid på dygnet eller vilken dag på året. Yvonne tog fram bullar ur frysen och så blev det fika. Praktiska saker fixade Kjell. Han var alltid förstahandsval när jag behövde hjälp. Bilmotorn har laddat ur. KJELL! Utan åthävor eller snack var det lugnt och metodiskt fixat. Han var naturligt snäll och hjälpsam, utan att uppfostra eller be om gentjänster. Han var trygg. Flera gånger har jag hittat min äldste son som liten, sovande i Kjells famn framför tv:n eller spelandes Bingolotto.

Kjell var ingen pratsam man, det kom sällan mer än enstaka ord ur honom. Första gången jag la märke till Kjell var när han sakta cruisade med bilen bakom mig. Han körde fram vid min sida, drog ner fönsterhissen och ut ur bilen dånade Europas - The Final Countdown. Kjell tittade lugnt på mig, sa inte ett ljud, tryckte upp fönsterhissen och körde långsamt vidare mot Hildingsgård. Det var en Kjellhälsning, med hans skruvade humor.

Kjell gillade att vara en del av det stora, som hans mångåriga insatser med Revyn. Han var en viktig kugge i Wendelsbergs stora maskineri.

Kjell Andersson är död.
Vi är många som saknar honom.

Eva Selander

Yvonne och Kjell

Bild: Wendelsbergs arkiv

60 år som Wendelsbergare!

Tack till personal o elever för ännu ett trevligt kamratmöte – och särskilt tack till eleverna på teaterlinjen för en mycket trevlig föreställning.

Det känns som att komma hem, när man vandrar upp för allén till huvudbyggnaden och letar sig in till sin gamla plats i matsalen. Mycket har förändrats, såväl utbildning som byggnaderna, under de 60 år som gått sedan vi kom hit för första gången, men ändå känns allt välbekant.

De flesta av våra lärare visste vi hade gått bort. Ett kärt välkänt ansikte på kamratmötet var Inger Karlberg, hon fanns med även på vår tid och gjorde bl.a. den vackra träskulptur som nu finns i dagrummet. Vi fick dock hjälp att få lite perspektiv på tidens gång när det stod klart för oss att rektor Sven Östberg – som var en liten pojke som man stötte på hos pappa Sigvard på expeditionen på vår tid – nu blivit pensionär!! Vi kände ju väl till att Jörgen Friman och Ola Karlberg, som också var gluttar på den tiden växt upp till ungdomar som nu var lärare på skolan men, Sven pensionär..!

Ja, av de två tredjedelar av kurs 56/57 som ännu finns med i folkbokföringen är de flesta av oss nu omkring 80 år. Det glömmar vi lätt, inte pga dåligt minne utan av att det "känns som i går" när vi ses.

Vi var ca 150 elever (vårkurserna inräknade), rekryterade från hela landet. Flertalet hade rötter i nykterhetsrörelsen eller hade blivit rekommenderad av någon släkting eller arbetsgivare. Ett fåtal elever hade sökt sig till skolan enbart pga geografisk närhet. De flesta landskapen var representerade, från Norrbotten i norr till Skåne i söder. Alla var inackorderade på skolan, även om några av pojkarna hade sina rum "på byn". Inget elevhem var ännu byggt. Pojkrum fanns bara i Grindstugan – förbjuden mark för flickor efter kl 22.00! Flickorna bodde i huvudbyggnaden på de s.k. Eriksgatorna på tredje våningen. De flesta dubbelrum, ex.vis Skånerummet som var lite större, delades av fyra flickor. Ett gemensamt

tvätttrum med toaletter. Dusch i tvättstugan i källaren. Kl. 22 stängdes huvudporten och då kom "ronden", dvs en lärare som gick runt och sa god natt o såg till att inga gossar missat att gå hem till sig. Överträdelser ledde till enskilt samtal hos rektor Hilding – vars favorit/standardförmäning var; "Detta hade jag inte förväntat mig av just DIG!!" I värsta fall kunde det bli ett moral-etiskt innehåll i den obligatoriska morgonsamlingen också och alla förstod budskapet.

Detta var före mobilerna och datorernas tid, ja till och med före televisionens. En av de äldre eleverna ägde en bil. En gammal DKW med trächassi, som ibland fick hjälpas upp för backen till skolan – men en ouppnåelig lyx för oss andra.

Att arbeta och leva tillsammans dygnets alla timmar och samsas om begränsade resurser lärde oss att samarbeta, hjälpa och stötta varandra. "Bristen" på färdig underhållning gav oss extra utrymme att använda vår egen kreativitet för att fylla fritiden med meningsfulla aktiviteter. Varje lördagskväll var det ambitiösa program i hörsalen. Smålandsafton, Norrlandsafton, Flickornas spex, Pojkarnas spex osv. Höjdpunkten var förstås Lärarnas spex. Yrkeskunniga elever hjälpte till med skolans underhåll, målning, el-jobb och snickerier.

Efter 60 år har tiden på Wendelsberg fortsatt ett gyllene skimmer. Förutom studierna och de enskilda lärarnas engagemang, som blev porten till fortsatta utbildningar, till yrkesliv, föreningsliv o samhällsinsatser, gav också kursåren en livslång vänskap. Många av oss har fortsatt att träffas på kamratmöten och håller kontakter privat och inom olika yrkeskåror. Till årets kamratmöte och vårt 60-årsjubileum på skolan var vi ett tjugotal gamla kursare som mötte upp. Nästan dubbelt så många hade inför mötet hört av sig per brev eller telefon med hälsningar då de inte hade möjlighet att delta - pga problem med att resa, med hälsan – eller något engagemang som ej gick att avboka.

Efter det formella kamratmötet, middag i matsalen och en jättefin föreställning av teaterlinjens elever hade vi vår egen träff i lilla matsalen. Stämning var hög – och högljudd ! Vi pratade minnen, vi läste brev och hälsningar från kamraterna. Rektor Sören Eriksson och fd rektor Sven Östberg var med oss en del av kvällen och berättade om skolan idag, delade minnesbilder och tog del av våra gamla "syn-dabekännelser". Lars Ståhle lät oss ta del av sin självbiografiska bok "Pojken i byrålådan".

En på alla sätt varm försommarekväll på Wendelsberg i goda vänners sällskap! Det var svårt att bryta upp – långt efter midnatt kom de sista till hotellet. Försenade inte bara av att njuta av parken utan också av den för natten låsta kökshissen, som skulle ha tagit ner vår kurskamrat Api och hennes permobil till markplan. Men med förenade hand- och handlingskrafter och med hjälp bl.a av Jörgen Friman och Ola Karlberg bars den tunga permobil ut och allt gick väl. Men till nästa jubileum är vi kanske fler som behöver hiss-hjälp! Så om vi gamlingar får önska...

Helmi Karlsson

Övre raden: Margreta Franzén Fägersten, Lena Axelsson Lorén, Stig Persson, Barbro Lund Malm, Wivianne Hendersson Josefsson, Snickar Britta Andersson, Bernt Långö Samuelsson "Sammy", Carl-Erik Fredman, Mellan: Api Aronsson, Ann-Sophie Bohlin, Nedre raden: Orvar Örgård, Birger Karlsson, Stig Johansson (Elevkårens ordförande kurs 56/57), Bertil Aronsson, Helmi Karlsson Pelkonen, Karin Persson Larsson (Smögen), Lars Ståhle, David Johansson, Lisbeth Örgård Lönn, Maj-Britt Norebratt Larsson, Sven Erik Pettersson

Apropå 56/57...

Sammy, årgång 2017

Bilden med rektor Hilding som boxas mot handarbetsläraren Edit Elgeskog har vi publicerat i Årsbladet flera gånger. Boxningsmatchen ingick i lärarnas julspej 1956. Bilden har oftast använts för att belysa djupet i julspejen. Vid kamratmötet 2017 firade upphovet till sketchen Sammy 60-årsjubileum.

Sammy, eller Bernt Långö som man kallar honom i folkbokföringsregistret, nöjde sig inte med att boxas. Under tiden på Wendelsberg gav han lärarbarnen möjlighet att träna gymnastik. Det handlade om allt från armhävningar över redskapsgymnastik till bollsport. Parkour övades också – fast på den tiden kallades det skeppsbrott.

I sketchen vid lärarspejet vann Edit på knockout.

Sven Östberg

Frågor som engagerar

Det spred sig en märklig doft från rektorns kontor. Det har det gjort under mycket lång tid. Den mer finkänslige har nog inget sagt utan nöjt sig med en artig rynkning kring näsroten. Andra mer rättframma typer har däremot utbrustit... Det luktar mögel! Det måste vara all bråte i garderoben! Du borde nog städa! Öppna fönstret! Någon har säkert tänkt att det har med själva rektorn att göra men så är inte fallet. Lukten har alltid funnits där, av och till, oberoende av vilken rektor som huserat i lokalen.

Nuvarande rektor som har ett luktsinne tränat av en Labrador Retriever, lystrande till namnet Dolly, fick plötsligt nog av doften och tillsatte en utredning. Det vill säga, Anticimex kopplades in. Stora delar av den administrativa personalen engagerade sig också starkt i ärendet.

På bilden ses Anticimex särskilda expert på rektorskontor, förstärkt av en näsa tillhörande ekonomiassistent Ylva Axelsson. Ett tips gör gällande att doften är särskilt påtaglig i trakten av tröskeln, därav positionen.

Bakom fotografen döljer sig ytterligare en entusiastisk skara ur personalen med olika förslag och idéer om vad som kan vara upprinnelsen till den mystiska och oidentifierbara doften. Ett protokoll från nämnda Anticimex gör gällande att det inte rör sig om mögel. Sannolikt har doften uppstått genom ett möte mellan gammalt och nytt material i och under golvbeläggningen. Så nu vet vi det. Vi tänker inte lyfta på golvet och se vad som finns där, det kan ta en ände med förskräckelse. När fakturan var betald försvann förresten lukten. Eller också har vi vant oss. En del saker löser sig av sig självt.

Sören Eriksson

Anticimex luktexpert in action under överinseende av administrationens egen Ylva Axelsson

Den som väntar på nåt gott...

En del saker tål att tänkas på lite längre än andra. Ombyggnaden och renoveringen av skolans toaletter på nedre plan i huvudbyggnaden har varit en sådan sak. Nu har vi tänkt färdigt och resultatet av allt funderande är dessutom klart och finns att både skåda och prova på plats vid ditt nästa besök på Wendelsberg. Kamratförbundet skall tackas särskilt för de medel som samlats in för ändamålet. Femtio tusen kronor har Kamratförbundet bidragit med till denna historiska och så betydelsefulla ansiktslyftning. Det är många som är tacksamma flera gånger om dagen, skall sägas.

Gammelrektor Sven började tillsammans med andra att tänka på projektet för bra många år sedan. Ni vet hur det blir... toaletter har en benägenhet att med tiden sunka till sig och när det väl börjat finns ingen återvändo. Det blir svårare och svårare att hålla rent, något läcker lite, det blir först lätt ohygieniskt och till slut så blir det trots städavdelningens frenetiska skrubbande...ja, äckligt...

Vi skall ha i åminnelse att toaletterna i dåvarande form kom till i samband med den omfattande ombyggnaden av skolan i början på 1930-talet och har allt sedan dess fyllt behoven väl, om man säger så.... Det har nog byggts om, lappats och fogats en del sedan dess men till slut går det inte längre.

Avsaknaden av pengar har alltid varit ett hinder för att ta tag i saken, det har hela tiden funnits sådant som varit mer akut, hur nu det är möjligt. Men, toaletterna fungerade ju faktiskt, trots allt. En annan sak som bromsat igångsättandet, och som nogsamt beskrivits i tidigare utgåvor av Årsbladet, har varit svårigheten att få till en vettig ritning. Det faktum att toaletterna vid olika mättillfällen verkade vara större invändigt än utvändigt har kraftigt försvårat arbetet med att upprätta en plan för framtida toalettanordningar. Sannolikt en optisk synvilla, men ändå. Det har varit svårt att greppa.

Rektor Sören tog tacksamt över stafettpinnen och drömmen om nya toaletter. Väl medveten om risken för att det blir det den rektorn blir ihågkommen för. Men det finns faktiskt värre saker att bli ihågkommen för. Dagen efter skolavslutningen står en tom container utanför entrén. Wendelsbergs ständiga fastighetsrenoverare Tomas Larsson har då redan med liv och lust börjat riva toaletterna med alla sina minnen och berättelser. När containern är full finns istället för toaletter endast ett hål. Ett hål som kan mätas och blir början till något som påminner om en ritning som skall ta oss in i framtiden.

En toalett kräver vatten och avlopp. Flera toaletter kräver fler avlopp och fler vattenledningar. Många och långa rör blir det. En snabb okulär besiktning visar att rör och avlopp från 1930-talet nog tjänat ut, i vissa fall mer än så. Rör finns inte bara strax intill toaletten och tillhörande handfat. De försvinner in i väggar, tak och golv och ingen vet var de kommer ut igen. Inte så sällan kopplas de samman med nya rör som tar en helt annan väg än vad som år 2017 verkar logiskt. Upp till andra våning, till tredje våning, ner i källaren, ut genom väggen... Avlopps- och vattenledningssystemet på Wendelsberg är något av det mest mystiska man kan ge sig på. Det skulle snart visa sig att just avlopp och vattenledningar var en väl så komplicerad del av renoveringen som bygget som sådant. Vi fick faktiskt ta lite hjälp utifrån med den delen.

Många har tänkt och kommit med glada tips och Tomas Larsson har med sitt trägna och nogsamma arbete förverkligat våra tankar. Det är ingen liten sak, tro mig. Planen var att allt skulle vara klart till skolan startade igen den 21 augusti. Dagen innan, en söndag, smyger Thomas dit, sätter upp en spegel och stryker några sista gånger med en pensel. Simsalabim!

Bild: Sören Eriksson

Skolstyrelsens Magnus Falk och Malin Thorson inspekterar med en blick av både förvåning och förnöjsamhet skolans nya toaletter. Klotter har aldrig varit en stor sak på Wendelsberg. Men det lilla som fanns fyllde oss av värme och måste dokumenteras för framtiden.

Toalettstolarna glänsar ikapp, kaklet glittrar och lägger man kinden mot det nyfogade klinkergolvet kan man förnimma golvvärmen som ligger fast förankrad i flytspacklet i det fördolda. Man kan bli tårögd för mindre. Nya fräscha toaletter som kommer att fylla våra likasinnade behov under överskådlig framtid. Som om det inte vore nog så kan vi under kalla vinterdagar samlas i toaletternas gemensamma utrymme, ta av oss om fötterna och i sann folkhögskolegemenskap känna golvvärmen tina våra frusna själar.

Än en gång, tack Kamratförbundet och alla andra som bidragit till denna betydelsefulla ansiktslyftning av en del i huset som vi alla kommer att ha både nytta och glädje av under lång tid framöver.

Sören Eriksson

Tvåstämmigt med Wendelsberg och Tollare

Det är lätt att glömma bort att Wendelsbergs folkhögskola egentligen är en ideell förening. Den dagliga verksamheten sköts i allt väsentligt av anställd personal som dagarna i ända går omkring och fattar de beslut som krävs för att verksamheten skall fungera på bästa sätt. Det finns naturligtvis ett sedan länge väl beprövat system i huset för hur sådant går till.

Skolans huvudman är som bekant IOGT-NTO och det är dess medlemmar som så att säga "äger" skolan, liksom vår systerskola Tollare, på Värmdö. Formellt är det den ideella föreningen IOGT-NTO:s folkhögskoleförbund Wendelsberg, som driver skolan. Föreningens högsta organ är förbundsstämman som sammanträder vartannat år. 2017 var ett sådant år. Wendelsberg gjorde gemensam sak med Tollare och båda skolorna genomförde sina stämmor på Wendelsberg i november. Till stämman kommer ombud utsedda av landets många IOGT-NTO-distrikt samt ombud utsed-

da av IOGT-NTO:s förbundsstyrelse. Ett 60-tal personer samlades för att diskutera och fatta övergripande beslut om de båda folkhögskolornas framtida inriktning. Tollare och Wendelsberg har mycket gemensamt men olikheterna är lika tydliga. Båda skolorna har stora allmänna kurser och ledarskap på agendan. Tollare har starkt fokus på social verksamhet och Wendelsberg driver kulturen med allt vad det innebär i form av teater, sång och musik. Precis som det skall vara, folkhögskolor skall vara olika, det är det som är poängen.

Det blev en hel helg i folkbildningens tecken och i sann folkhögskoleanda med allt vad det innebär. Samtal, seminarier, föreläsningar och ett och annat beslut som fattades. Ja, och så allt det där som hör livet på folkhögskolan till. Mat i riklig mängd, underhållning, musik, allsång och glada samtal långt in på nattkröken. Nästa stämma hålls på Tollare 2019.

Sören Eriksson

Bild: Sören Eriksson

Tollares ordförande Anders A Aronsson och Wendelsbergs ordförande Charlotte Backman, poserar villigt efter väl genomförda folkhögskolestämmor på Wendelsberg.

Stöd till hemlösa fåglar

En gammal tanke inom folkhögskolevärlden är att man behöver träna såväl hjärnans som handens intelligens. På Wendelsbergs allmänna linje leder Gunn Svensson sedan flera år en grupp – just för att träna handens intelligens. Det sker på många sätt med många material. Man syr, man ritat, man knådar, man täljer och man gör bilder i datorer.

Ett byggprojekt har under våren 2017 varit inriktat på bostadspolitik. Kursdeltagarna har tillverkat fågelholkar i alla möjliga modeller. Holkarna sitter nu i träden runt Wendelsberg.

En holk är lyxutrustad med inredning. I den holken finns både tv-soffa och bord. Det är också den enda av holkarna som var bebodd under sommaren.

Dessvärre kom ingen att tänka på att inredningen borde fotograferas innan holken spikades igen och hängdes upp. Men på utsidan ser den ut som på den ena bilden.

Sven Östberg

Bild: Sören Eriksson

Backstage timmarna före premiär

Det blir inte någon revy av sig självt. Skådespelarna på Wendelsbergs Teaters musiklinje är inte några divor som dyker upp en stund före show.

Det ingår i utbildningen på teaterlinjens andra år att verkligen arbeta teater. Eleverna gör i praktiken allt jobb själva - planering, textproduktion, marknadsföring, snickeri och sömnad är en del av allt det arbete som föregår en premiär som årets nyårsrevy innebär.

Efter en spelperiod på en knapp månad lägger man produktionen bakom sig men har fått ett minne för livet.

Lovisa Bjurek och Jasmine Sjöstedt har tillbringat många timmar i teaterns verkstad med snickeri och målningsarbeten. Josefin Matsson har ett hektiskt slit bara timmarna före premiären med att dekorera foajén i glittrigt rött.

Minuterna före att ridån går är det dags för den sista finishen framför spegeln i sminklogen. Under ett vibrerande fnitter vill alla kolla av läget.

Resultatet av arbetet under hösten och vintern ska just sjösättas inför en krävande premiärpublik. Atmosfären känns verkligen tydligt av backstage.

Premiären går bra och framåt natten kan ensemblen släppa loss över en supé i Bruno Wendels matsal tillsammans med sina lärare, musiker och tekniker.

Ulf Magnusson

Bilder: Ulf Magnusson Ord&Bild © 2018

Hjärnkoll - årets revy på Wendelsberg

Bilder: Ulf Magnusson Ord&Bild © 2018

Fröken Honung årets barnföreställning

Hösten innebär barnteater på Wendelsbergs folkhögskola. Som vanligt är det andraårseleverna på den talldramatiska linjen som sätter upp en storskalig familjeföreställning. Förra årets succé med publikrekord på över fyratusen sålda biljetter byggde på en bok av populäre författaren Roald Dahl och det framgångsreceptet körde man vidare med i år också.

Föreställningen baseras på Roald Dahls bok *Matilda*, om en flicka som börjar skolan men som inte riktigt hamnar i den miljö som vanliga förstaklassare får uppleva. Hon kan dock svara för sig och får dessutom en bundsförvant i den snälla fröken Honung.

Som vanligt är eleverna på Wendelsberg delaktiga i alla delar av produktionen, allt från scenografi, café och kostym till biljettförsäljning och ridåhalning.

Ulf Magnusson

Bilder: Ulf Magnusson Ord&Bild © 2018

Att göra teater för barn

Sommarlovet användes av eleverna i Taldramatisk linje bland annat till att läsa en roman. Inför årskurs två fick Elin Tingsdal, Maja Boman-Persson och klasskamraterna reda på att höstens stora produktion skulle bli en uppsättning av Roald Dahls berättelse om den magiska flickan Matilda och hennes relation till sin skolfröken, Fröken Honung.

– Det var lite spännande att läsa boken i somras och fundera på vilken av alla rollerna man skulle gestalta, funderar Elin och Maja. Det fanns ju en hel del karaktärer att välja på.

Klassen gör, precis som musiktåorna i revyn, allt arbete själva med produktionen. Elin har jobbat med kostym och Maja med scenografi. Barnteatern är dessutom årets största uppsättning på Wendelsberg eftersom man gör flest föreställningar och alltså har störst publik.

– Det är lite speciellt att agera inför barn, de är verkligen inte förutsägbara som publik, förklarar Elin och Maja. Vi fick tillfälle att göra föreställningen för en vuxen publik också när folk från IOGT-NTO var här och det kan man ju säga var lite annorlunda.

Spelperioden i oktober gick bra. Man spelade föreställningen i två olika lag där man alternerade i rollerna. Kanske huvudroll ena dagen och småroller den nästa.

– Det kändes verkligen bra att skolan satsar på föreställningen, trots att det är barnteater. Scenografin, kostymer - allt är på riktigt och det känns fint att kunna ge barnen en föreställning som verkligen är påkostad och har allt, tycker Elin Tingsdal. Man ska respektera barnen som vilka teaterbesökare som helst.

Ryktet om Wendelsbergs barnteater sprids också i landet. Elin Tingsdals familj i Stockholm hörde på hemmaplan talas om föreställningen och var glada att kunna besöka dotterns skola.

Ulf Magnusson

Oemotståndliga hål till nytta i marknadsföringen

Ibland vill vi synas och presentera vår skola lite extra i olika sammanhang. Det kan vara på mässor eller i andra forum där vi vill finnas med och synas. Då är det bra med något att sätta i händerna på folk; en folder, en penna eller en kola som smakar Wendelsberg. Något att visa upp eller aktivera besökare med är heller inte så dumt. Det blir enklare att väcka intresset då. På bilden syns en monter som t ex använts på IOGT-NTO-rörelsens kongresser i Karlstad 2017. Det är hål i montern och det är meningen. Det finns få saker som människor har så svårt för att låta bli som att öppna det

som öppnas kan eller kika ut genom obegripliga hål. Då passar fotografen på, sådana finns ju överallt idag, och vips finns bilden på facebook eller någon annanstans i cyberrymden. Sedan sprider sig bilden okontrollerbart på ett ofattbart sätt. När den här bilden togs i vardagsrummet på skolan har montern bara mellanlandat på en resa mellan källaren och en gymnasieskola uti Vårgårda. Hur nyfikenheten blomstrade i Vårgårda förtäljer inte historien men på Wendelsberg är den alltid på topp. Här i form av rektor Sören och teaterlärare Bosse och Jesper.

Sören Eriksson

Björn i Svandammen

Bild: Sören Eriksson

På jakt efter en fet lax? Knappast, några vilsna guldfiskar huserar visserligen alltiämt i Svandammen och vägrar att ge upp sin fortplantningsiver. Trots att dammen i princip blir bottenfrusen emellanåt så överlever de små rackarna, förmodligen i någon liten bubbla i något outforskat hörn. Nej, vår Björn är inte på jakt efter föda utan efter lite vad som helst. Björn Johansson är en av skolans tapp-ra vaktmästare som minst en gång om året drar på sig vadarbrallorna och letar nya fynd i Svandammen. Småprylar som en sprucken kaffemugg, en tills nu försvunnen mobiltelefon, papper, plastpåsar och annat krafs. Men emellanåt också lite mer omfattande fynd som cykeldäck, underredet till en barnvagn eller till och med en hel, om än rostig, cykel. Det är märkligt vad man kan tappa mycket i en svandamm.

När vadarbrallorna ändå är på så tar han samtidigt en fight mot den ovälkomna växtligheten som inte hör hemma i dammen. Vass, alger och annan oidentifierbar växtlighet som breder ut sig på ett ofattbart sätt och som vi av olika skäl bestämmer inte hör hemma i den wendelsbergiska dammvegetationen.

Svandammen är en av åtta dammar i det komplicerade dammsystem som är en del av den park Bruno Wendel lät anlägga i mitten av 1860-talet. Dammarnas botten består av stenblock med måtten 80 x 80 cm, så listigt sammanfogade att de i allt väsentligt fortfarande håller tätt. Vattnet leds mellan dammarna och försåg på den tiden det begav sig inte bara hushållet på Wendelsberg med vatten utan också fabriken en bit härifrån. Om man tar sig ned i källaren under köket och lyfter på rätt lucka strilar vattnet alltiämt under huset i en kanal som sedan länge dras med namnet Styx. Namnet på floden som utgör gränsen mellan döden och livet i den grekiska mytologin. Ett inte helt ologiskt namn med andra ord, med tanke på annan utsmyckning i huset på samma tema.

Dammrensare Björn är för övrigt inte bara vaktmästare. Han undervisar dessutom i gitarr och, om stunden så kräver, också i foxtrot och folkdans. I hans personlighet ligger också att han gärna talar med och bryr sig om andra människor på ett plan som inte alla behärskar. Det är en talang vi särskilt uppskattar och har stor glädje av. Men hans intresse för svandammens fortlevnad skall heller inte underskattas.

Sören Eriksson

Välkommen till kamratmötet

lördag 5 maj 2018!

Kanske är det dags att återse gamla kurskamrater från Wendelsberg? Den 5 maj är det traditionsenligt kamratmöte här. Här är några glimtar från jubilerande årskurser:

Årskursen 1967/68 firar 50 år

I årsboken 1968 berättas att (den sedemera riksbekante) Göran Stangertz jobbade som timlärare och regisserade *Snaskpartyt* av Werner Aspenström. För den nostalgiske, som kanske själv t.o.m. var med i uppsättningen, kan vi berätta att originalaffischen finns bevarad i skolans arkiv.

Några klipp ur dagboken:

11 okt Arne Crook visade några filmer från skolan

16 nov Lövräfsning i parken

25 nov Norrlandsafton med pitepalt och tunnbröd

21-28 januari reste 29 wendelsbergare till Ringerike fhsk, Hønefoss, Norge

11 maj Pojkarnas spex, avslutades med dans på Blåbärskullen.

19 maj Bruno Nordenborg m.fl. visade rensade jättegrytor i parken

Årskursen 1977/78 firar 40 år

Ur Årsbladet 1979 (med dagboksnoteringar från årskursen 77-78)

Snickar-Britta blev husmor *på riktigt*, och hon driver skolhushållet i Elsas tradition.

Hjördis Arnborg avslutade sin tjänst vid nyår och avfirades med ett stort knytkaas.

Februari: Brödets dag (första gången).

Kulturfestivalen i FL 2:s regi hade ca 500 medverkande och 1200 besökare och höll som vanligt på långt fram på natten.

Skolresa per båt till Sparreviken.

Kulturgäster: Arne Thorén, Stig Järrel, Svend Asmussen, Ivan Renliden, Putte Vickman.

Hjördis Arnborg och Brita Ahlqvist på expeditionen bokar in nya elever för läsåret 1977-78.

Ur Fotokatalogen 1967-68

SVEN-ERIC
SKOGLUND

*Sven-Eric Skoglund
var såklart insyltad i
Norrlandsaftonen*

BARBARA FRANKLIN

*Barbara Franklin
från USA var den
första av flera
Franklinsyskon som
gick på Wendelsberg*

BRUNO NORDENBERG

*Bruno Nordenberg
visade jättegrytor*

ASTRID HOLM

*Astrid Holm var
förmodligen med
till Ringerike
folkehøgskole i
hemlandet Norge*

Tjugosju stolar upptagna

Så nu finns det bara etthundranittiofem lediga teaterstolar kvar på Wendelsbergs teater.

Du vet väl att du kan köpa dej en alldeles egen av de nya stolarna i salongen?

Med 2.000 kronor stöder du teaterns framtida möjligheter på Wendelsberg.

Vänd dej till skolans expedition så får du veta hur du går till väga för att bli ägare till
en egen teaterstol och få ditt namn på en vacker mässingsskylt på stolsryggen.

Sponsrade stolar

*Håkan Kjellson
Stig Kroon
Ing-Britt Kroon
Helmer Svärd
Inge Teodorsson
Barbro Högberg
Sven Östberg
Ingela Wennergren
Jan Wennergren*

*IOGT-NTO Vetlanda
Maj Olsson
Lizzie Andersson
Bojan Sjöqvist
Sören Eriksson
Ulf Magnusson
Marianne Källman
Berit Eriksson
Börje Johansson*

*Marianne Ellsinger
Walter Ellsinger
Inga-Lill Elofsson
Siv Engberg
Aina Folkesson
Bengt Frostegren
Karin Isaksson
Birgit Johansson
Stig Johansson*

Vi samlar till en våning full av minnen, nostalgi och nutid

Landskapsrummen på tredje våning kom till i samband med den stora renoveringen och ombyggnaden som gjordes under 1930-talets början. Då var det NTO som var skolans huvudman. Tanken om att varje NTO-distrikt skulle ha ett elevrum hade väckts redan 1919 vid en kreativ konferens i Göteborg. Men det dröjde alltså nästan femton år innan det blev verklighet. De tjugofem rummen är placerade längs fyra korridorer som i begynnelsen döptes till Eriksgator. I västra Eriksgatan finns Göteborg, Älvsborg, Skåne, Örebro, Medelpad, Södermanland och Gästrikland. I södra Eriksgatan hittar vi Blekinge, Dalarna och Hälsingland men också de mer lokala orterna Råda, Landvetter, Sävedalen och Askim. I östra Eriksgatan finns Värmland, Ångermanland, Uppland, Skaraborg, Västmanland, Kalmar, Jönköping och Kronoberg. Slutligen i norra Eriksgatan hittar vi dörrarna till Halland, Stockholm och Östergötland.

Skaraborgsrummet

NTO-distrikten fick på sin lott att på olika sätt bidra till rummens prägel. Möbler, målningar, gardiner och annan utsmyckning har tillförts rummen och skiljer dem alltså åt på alla sätt. Under åren har kanske landskapsprägelns tunnats ut något i många av rummen av olika skäl. Elevernas identitet är nog idag kanske inte lika kopplad till hembygd och landskap som förr och ibland har en ommålning varit nödvändig och något har i den vevan fått stryka på foten. Men det finns undantag. I rummet Dalarna, till exempel, tävlar kurbits-

målningarna fortfarande med varandra och skåpsdörrarna i form av moraklockor fyller alltså sin funktion.

Dalarna

De karakteristiska rummen har varit bostad för ett stort antal deltagare under snart 90 år. Idag bor det bara en person i varje rum. I begynnelsen kunde det hända att både fyra och sex personer delade på utrymmet i samma rum. Det var helt klart andra tider förr och då är nog förr mer förr än vad förr betyder idag. Om väggar kunde tala, jojo... vi skulle nog häpna. Skratten, samtalen och upplevelserna sitter i väggarna och säkert har en och annan tår också fallit mot det ojämna trägolvet. Historierna och minnena är naturligtvis många när det gäller boendet på tredje våning. Vid kamratmöten och i samtal och möten med "gamla" kursdeltagare är landskapsrummen ständigt återkommande. Det är helt klart att tredje våningen på Wendelsberg är fylld av minnen, mystik och nostalgi som kommer att leva kvar under överskådlig framtid.

Trots den sparsamma standarden i landskapsrummen, i jämförelse med skolans övriga internatrum, är det fortfarande fullt med elever i rummen. Om vi skall vara ärliga beror det nog mer på den usla bostadssituationen än på längtan av att bo i ett rum med hembygdens namnskyld på dörren. Men rummen har sin charm och våra deltagare måste ha någon-

stans att bo om de skall studera på Wendelsberg. Så något måste göras inför framtiden om landskapsrummen på tredje våning skall kunna härbärgera och leva upp till behoven bland framtidens folkhögskoledeltagare.

Kronobergsrummet

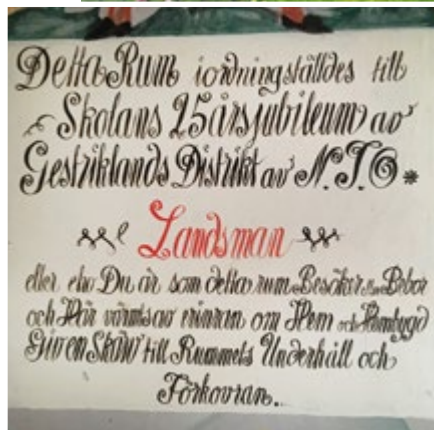
Rummen är enkla till sin standard och så väldigt mycket är inte att göra åt det. En sak som skiljer boendet från det förra årtusendet är tillgången på wifi, trådlöst nätverk. Hade det saknats hade nog rummen gapat tomma. Det är nämligen viktigare än tillgången till egen toalett. Toalett och dusch delas nämligen fortfarande med kamrater i korridoren. Det är inte optimalt 2018 men husets konstruktion tillsammans med skolans ekonomi gör nog att det är så det kommer se ut också under överskådlig framtid. Men det kan bli mycket bättre än vad det är. Golv kan slipas, väggar målas, fönster tätas, element bytas ut och de gemensamma hygienområdena kan enkelt bli både trevligare och mer funktionella. Vi jobbar på saken, men det behövs pengar!

Hälsinglandsrummet

Upplandsrummet

Kamratförbundets årliga insamling går därför till en ansiktslyftning av hela tredje våningen med alla dess landskapsrum och övriga utrymmen. Skicka gärna med en liten extra slant i samband med att årets medlemsavgift betalas. Den kommer att komma väl till pass på tredje våning!

Sören Eriksson

Wendelsbergare på besök i riksdagen

På Centralstationen i Göteborg den 8:e februari samlades 51 elever och 6 lärare från Wendelsbergs Allmänna linje. Klockan var 07:15 när alla steg på tåget. Vi skulle vara framme på Stockholms central 10:42, men var inte där förrän 11:25, på grund av spårproblem.

Innan vi skulle vidare mot riksdagshuset så var vi tvungna att bocka av alla elever, sedan fortsatte vi vidare mot riksdagshuset och blev uppdelade i två olika grupper. Den första gruppen, som jag var med i, träffade en duktig guide som fixade besöket galant, trots förse-ningen. Hon gick med oss en runda inne på riksdagshuset och berättade lite kort om vad man gör i riksdagen. Senare träffade vi politi-keren Elin Lundgren från Socialdemokraterna. Hon berättade lite kort om vad hon gör som socialdemokrat och hennes resa dit.

Den andra gruppen träffade också en guide, och sedan politikern Lise Nordin från Miljö-partiet.

Med tanke på att det var David Erikssons sista dag innan han skulle på pappaledighet i ett år, och Peters Dahls första dag som lärare i vår grupp Samhället, så var det extra speciellt för både lärare och elever. Vi fick lära känna varandra mer under den resan, alla hade jätte-härlig stämning och vi kom bra överens med varann. Det enda tråkiga var att man bara hade två timmar på sig att gå runt lite själv innan man var tvungen att ta tåget hem igen till Göteborg. För mig och många andra, så hade det varit mycket roligare om man kunde ha övernattat i Stockholm.

Suzan Niima, Samhällsgruppen

Bild: Hans Hammarström

Köp en unik litografi och stöd Wendelsbergs kamratförbund

Beställ på telefon 031-338 05 30 eller över info@wendelsberg.se

Sven-Erik Johansson gick på Wendelsberg under två vintrar i slutet av 1940-talet. Dessförinnan hade han funderat på att utbilda sig till skogsvaktare och hade praktiserat under fem år i Gällivare.

Det blev inget av med skogsvaktarutbildningen, det blev Wendelsberg i stället. Sven-Erik hade alltid tecknat och efter tiden på Wendelsberg blev det tre år på Slöjdföreningens skola i Göteborg och därefter tog han sig in på Valands konstskola.

I början av 50-talet var Göteborg ett intensivt konstcentrum med stridsglada idékämpar, traditionalister och nysökare. På Valand var det ofta stor uppståndelse, rabalder och enligt sägnen, gemytligt handgemäng. Sven-Erik Johansson väckte uppseende och debatt på elevutställningarna och genom sina bidrag till skolans årsportfölj.

Efter Valand sökte sig Sven-Erik ut i världen, såg sig om och återvände till Sjuhäradsbygden där han utvecklades till det som många betraktar som Sveriges främste surrealist. Sven-Erik betraktar inte sig själv som surrealist, eller någon sorts -ist över huvud taget. Han betraktar sig som Sven-Erik Johansson.

Du kan se Sven-Eriks bilder på konstmuseer och offentliga byggnader runt om i Sverige, i Ryssland, i USA och på många andra ställen.

Vid Wendelsbergs 100-årsjubileum skänkte Älvsborgs IOGT-NTO-distrikt en komplett upplaga av Sven-Erik Johansson litografi *Oss Profiler Emellan*. Du kan inte få tag i litografien någon annan stans.

Du får gärna köpa en för 1200 kronor.

Sven Östberg

Christian Mulange

2015 sökte sej ovanligt många flyktingar till Sverige i det som kom att kallas "den stora flyktingvågen". En av dem var Christian Mulange, som sedan augusti 2016 studerar på Wendelsbergs folkhögskola. Han är en del av det s.k. folkhögskolespåret, ett initiativ som togs av ett antal folkhögskolor för att hjälpa till med integrationen. Folkhögskolor har en unik möjlighet att kombinera studier med boende och tätt umgänge med svenskar.

Det är den 6 februari 2018 och jag har stämt träff med Christian för en intervju. Det är 10 minusgrader ute och jag hittar Christian sittande tätt intill den öppna spisen i Wendelsbergs vardagsrum. Elden strålar ut värme, och Christians fötter är nästan inne i brasan.

Christian växte upp i det som officiellt heter Demokratiska republiken Kongo, i huvudstaden Kinshasa. Han är äldst av fem syskon. Av olika omständigheter blev Christian tvungen att fly från sitt land. Han lyckades ta sej till Sverige i september 2015. I nuläget vet han ingenting om resten av familjen. Han har en förhoppning om att dom lever.

I Sverige kom han först till Lilla Edet och sedan till Tanum, där han började lära sej svenska. Han spelade även fotboll i Hamburgsunds IF. I augusti 2016 började han på Wendelsbergs Allmänna linje, där han nu studerar för andra året. Han läste en del naturvetenskap

redan i Kongo och hans mål är att komma in på Chalmers för att så småningom bli ingenjör i Sverige. Han trivs bra på Wendelsberg och tycker det är perfekt att kunna studera olika ämnen, samtidigt som han lär sej språket.

Christian saknar maten i Kongo. Han gillar matlagning och försöker laga god mat här. Han talar lyriskt om en kongolesisk kycklinggryta som långkokats med mycket grönsaker och kryddor. Men det är svårt att få den rätta smaken här i Sverige. Tomaterna smakar helt enkelt bättre i Kongo! Det kan nog varje svensk som handlat tomaters på vintern i Sverige hålla med om, även om vi inte smakat på dom kongolesiska!

Vad är det bästa med Sverige? frågar jag.

Att man kan få studera och utbilda sej till något man önskar, och att man kan få en ganska bra lön.

Vad är det värsta med Sverige? Vädret, svarar Christian och skrattar.

Kanske är svaret färgat av Sibirienkylan som har sitt grepp över Sverige just nu (6/2). Men jag såg Christian igår kväll på väg utomhus mot Björn Johanssons kvällsympa, i 10 minusgrader, iklädd endast kortbyxor! Så något har han nog börjat vänja sej. Även vid vädret.

Vi på Wendelsberg önskar dej all lycka i framtiden, Christian!

Ola Karlberg

Etableringskurs på folkhögskola

Här har deltagarna samlats inför ett besök på teaterlinjens barnföreställning, Fröken Honung och den magiska flickan. Även om det för många kan vara svårt att hänga med rent språkligt är teatern en uttrycksform som till stor del förstås av alla.

Verksamheten med etableringskurser för nyanlända har varit en omfattande sak även under 2017. Under året har över 80 nyanlända deltagit i Wendelsbergs sex månader långa etableringskurser. Kurserna har bedrivits dels på Wendelsberg, dels i Folkuniversitetets lokaler i Mölndal och Kungsbacka. En betydande del av innehålllet ägnas åt svenskundervisning men också åt mer samhällsorienterande frågor. Det handlar om lära sig att förstå hur det svenska samhället vuxit fram, hur saker och ting hänger ihop och varför det är som det är. Något som inte alltid är solklart ens för den

som levt i landet hela sitt liv. Datakunskap är också ett betydande inslag i kurserna. Det är svårt att kontakta myndigheter och sköta delar av sitt liv idag om man inte har i varje fall något sånär grundläggande förmåga att förstå sig på en dator. Etableringskurserna är mycket uppskattade och flera av deltagarna kommer vi sannolikt i framtiden att möta på våra allmänna kurser på vägen mot högre utbildning och arbete.

Sören Eriksson

En grupp på Allmänna linjen böjer engelska oregelbundna verb i Stallgården.

Insamling 2017

Gudrun Aldén
Britha Alm
Snickar-Britta och Kenneth Alm
Bertil Andersson
Birgitta Andersson
Gertie Andersson
Junis Andersson
Lars-Erik Andersson
Marie-Louise Andersson
Per-Ivar Andersson
Sonia Andersson
Ulla Andersson
Göran Andreasson
Gunilla Arneström
Bertil Aronsson
Rune Arvidsson
Gert Assarsjö
Kjell Axelsson
Lena och Rune Axelsson
Lisbeth Axelson
Inga Becker
Kerstin Berg
Sune Birging
Kerstin Bratt
Sigrid Byström
Gulli Börjesson
Ingrid Carlsson
Lars Carlsson
Lennart Dahl
Barbro Dahlberg
Håkan Edberg
Ingela Ek-Hedner
Göran Eklund
Edla Elfving-Burman
Walter Ellsinger
Sonja Emanuelsson
Allan Eriksson
Alvar Eriksson
Harry Eriksson
Sören Eriksson
Astrid Erlandsson
Anita och Bruno Forsén
Karl-Erik Fredman
Kerstin Frost
Bengt och Gertrud Frostegren
Anders och Inga Frönell
Karin Gustafsson

Margareta Gustafsson
Rune och Maj-Britt Gustafsson
Tore Gustavsson
Viran Gustafsson
Ingela Hansson
Hans Hammarström
Ulla Holmlid
Karin Isaksson
Ingemar Jansson
Inger Jansson
Nils Jansson
Rune Jansson
Berit Johannesson
Berit Johansson
Birgitta Johansson
Börje Johansson
David Johansson
Elsie-Anne Johansson
Stig Johansson
Tommy Johansson
Ulf Johansson
Anders Jonasson
Eva Lena Jonsson
Kjell-Åke Jonsson
Anna-Britta Jönsson
Ola Karlberg
Aina Karlbom
Inga Britt Karlsson
Krister Karlsson
Stig Karlsson
Hkan Kjellsson
Lars Kloberg
Stig Kroon
Olga Korpela
Per-Arne Krantz
Marianne Källman
Lars-Inge Larsson
Leif Larsson
Barbro Lemark
Solveig Lilja
Irene Lijlebladh
Maj-Britt Lindahl
Jan Linde
Gunnel Linné
Thomas Löfgren
Ingrid Marting
Lena Modin
Doris Molin
Gunnel Nilsson
Irma Nordangård

Evvy Nordström
Ingvar Norin
Rolf Norman
Bengt Olsson
Dagny Olsson
Ingmarie Olsson
Maj Olsson
Märta Peterson
Lena Pettersson
Malin Plyhm
Lars-Erik Redin
Marie Rehnström
Eric Samuelsson
Jan och Ingela Sandberg
Kjell Schön
Maj-Britt Sehlin
Bojan Sjöqvist
Kjell Sköld
Olof och Kristina Strömberg
Elle-Stin Sturefelt

Sven Östberg
Roland Östling
Maj-Lis Wahlgren
Kerstin Steen
Bengt Johansson
Ingrid Marting
Edla Larsson
Monica Ståhl
Hans Svensson
John Bertil Eriksson
Paula Holländer
Gunborg Vrede
Kerstin Nilsson
Jan Edeflod
Margareta Franzén
Jan Larsson
Anna-Stina Åström
Jan Helin
Tommy Lavér
Arthur Ygdevik

Marianne Svedin
Ing-Marie Svensson
Helmer Svärd
Karin Tidefors
Sven Torin
Alf Tyvid
Lennart och Marianne Västeräng
Sture Virdebrant
Margareta Wall
John-Erik Westberg
Karin Westerberg Olsson
Gertrud Widell
Margareta och Bert Wikström
Lars Öhman
Erik Östberg

Gladys Johansson
Bengt Elfström
Nann-Britt Elfström
Bengt Isaksson
Anna-Maja Pettersson
Berit Eriksson
Monica Bogren Hansson
Dagny Bengtsson
Orvar Örgård
Majli Karlsson
Edith Boman
Ebbe Gullberg
Veronica Fäldt
Anders Frönell

Till minne av...

Stig Kroon

Ingemar Aldelin
Snickar-Britta och Kenneth Alm
Birgitta Andersson
Bo Andersson
Lizzie Anderson
Marianne Andersson, Henry, Lena och Karl-
lolf
Per Åke Andersson
Ingegerd Appelberg
Gunnar Arnborg
Kjell Axelsson och Britt Snöwall
Naomi, Nisse och Magnus Axelsson
Annika Corneliussen
Sigrid Dehlbom
Sonja Emanuelsson
Siv Engberg
Sören Eriksson
Thomas och Eva Franklin
Torsten Friberg
Jörgen och Marianne Friman
Ann Gustafsson
Kjell Hallberg
Marianne och Sven Hallbert
Hans Hammarström
Lilian och Lars Hansson
Gunnar Haraldsson
Olle Häggström och Ingrid Darj
Brita och Bengt Isaksson
Lisbeth Islander
Anna-Lisa och Östen Johansson
Arne Johansson
Birgit och Stig Johansson
Ninnie och Per-Olof Johansson
Ulla Josefsson
Inger Karlberg
Ola och Anna Karlberg
Håkan Kjellsson
Göran och Birgitta Knutsson
Maj-Britt och Bengt Kronblad
Marianne Källman
Kajsa och Jan-Erik Larsson
Barbro Lemark
Irène Liljebladh

Bertil Lindberg
Marianne Lindberg
Jan och Inger Linde
Barbro och Karl-Gustav Lund
Solveig och Lars-Erik Lundkvist
Lilian Nermo
Maj Olsson och Kurt
Thomas Olsson
Kjell-Ove Oskarsson
Birgitta Persson och Lennart Holm
Pekka Personen
Inger Pettersson
Marie Rehnström
Ingmarie Scheff
Helmer Svärd
Rolf Vestman och Åsa Ljung
Jan Wahlgren
Maj-Lis Wahlgren
Margareta Wall
Ann-Mari och Jan-Olof Warnestad
Birgitta Wendeberg
Marianne och Lennart Wästeräng
Irène Åhlqvist
Anna-Stina Åström
Sven Östberg
Lilian och Herbert
Dag och Görel med familj

IOGT-NTO
Riddartemplet Felicia
Föreningsekonomi AB i Borås
IOGT-NTO Älvsborg
Logen 2562 Vårdkasen, Dannäs

Hans Pettersson

Gudrun Aldén
Ann-Marie och Jan Andersson
Christina Axelsson
Familjen Sten Barnekow

Gun Bengtsson
 Kerstin Berg
 Lars och Roselies Bergqvist
 Familjen Ekelund
 Birgitta Ekenberg
 Jan och Lena Gustafsson, Gerd och Rolf
 Anna och Per Hansson
 Bo Hansson och Lizel Mai
 Immacolata Hansson, Hasseimmi och Alexander
 Lars-Åke Heed
 Anna-Karin Hyll och Hulda Berglund m fam
 Monika Ingelsson
 Rune och Inge Jansson
 Kerstin Johansson och Hugo
 Tommy Johansson

Agneta och Stefan Jonsson
 Monika Jonsson
 Familjen Fredrik Krantz
 Ingrid Krysell
 Ingrid och Ulf Kullenbok
 Ann-Charlotte och Leif Lindin
 Familjen Linnér
 Kerstin, Jens och Sophia Ljungkvist
 Torgny Ljungkvist
 Merja och Thomas Löfgren
 Inger och Rolf Mansfeld
 Ann-Marie och Lennart Nilsson
 Sara Nilsson
 Kerstin och Jan-Ove Nilsson
 Inger och Bengt Norén
 Inge Pettersson
 Tore Pettersson med familj
 Helga Skeidsvoll och Folke Malmström
 Signe och Rolf Strömberg
 Mayvor och Jan Söderberg, Kim och Set
 Karin och Nils Svensson, Ulla och Thomas
 Margareta, Karin och David Wiberg
 Agnes, Sten, Alexandra och Pontus Wiegert
 Kerstin Wimmer
 Sören Eriksson
 Karin och Björn Wittenmark
 Arbetskamrater i Petersgården/Vera Kalle:
 Kerstin och Enar Tuvevson
 Carina Tuvebjer
 Christel Mernsten
 Maria Enga
 Lisbeth Peterson
 Vännerna på Tunnbindargatan/ Anna Larsson:
 Lars-T, Frans, och Elsa

IOGT-NTO Lund

Kjell Andersson

Snickar Britta och Kenneth Alm
 Ola och Anna Karlberg
 Sören Eriksson

Traditionell jul på Wendelsberg

Julfest på Wendelsberg - som traditionen bjuder en helkväll med allt som hör till; rektor Sören Erikssons jultal, solosång av Martin Mossberg, julbord och energiska folklekar under Ola Karlbergs ledning. Därefter det synnerligen animerade lärarspexet, en gammal tradition på skolan, där bemärkta elever uppmärksammas genom sina lärares skådespelarkonst. Aftonen strax före jul avslutas dessutom som vanligt med kaffe tillsammans i brukspatron Wendels gamla matsalar. Jul på Wendelsberg.

Elever läsåret 2017-2018

Allmän kurs

Abdulqadir Mustaf, Göteborg
Abo Essa Melad, Göteborg
Aladdin Ali, Göteborg
Al-Akhal Moustafa, Mölndal
Ali Nur Adam, Karlsborg
Altin Malin, Härryda
Andersson Sarah, Kristianstad
Andersson Fredrik, Göteborg
Andersson Robin, Härryda
Andersson Seger Sebastian, Nynäshamn
Attia Sara, Göteborg

Heirany Sam, Mölndal
Holst-Nielsen Simon, Göteborg
Hussein Ibrahim, Göteborg
Jarnebrink Amanda, Viskafors
Jungermann Johan, Orust
Karlsson Vendela, Göteborg
Kayenga Jimmy, Göteborg
Khoshfah Diaa, Göteborg
Krabbe Sebastian, Göteborg
Kullberg Jakob, Göteborg
Lafrenz Wallander Sara, Härryda

Bilic Anamaria, Arvika
Björkman Kevin, Karlskrona
Carvajal Jimmy, Göteborg
Dahlström Max, Torslanda
Dlakic Sabina, Göteborg
Dyrbye Sam, Göteborg
Ebercrantz Emma, Kungsbacka
Ehn Hjältman Emélie, Halmstad
Forslund Ludvig, Göteborg
Ghorbani Elnaz, Göteborg
Ghorbani Samira, Göteborg
Granberg Attila, Sundsvall
Griph Agnes, Göteborg
Habte Yonnathan, Göteborg
Haraldsson Karl-Herman, Göteborg
Hedqvist Victoria, Tjörn

Larsson Dan, Vilhelmina
Larsson Martin, Göteborg
Lassen Cecilia, Härryda
Latif Ardin, Göteborg
Lidenskog Jim, Göteborg
Linder Filip, Härryda
Linhem Valdemar, Göteborg
Maksimovic Liljestrand David, Göteborg
Malgeryd Viktor, Kisa
Markström Joel, Piteå
Matsunaga Yoko, Japan
Mellvé Hugo, Lomma
Mohebi Nasim, Bollebygd
Morina Malsore, Härryda
Morina Mimoza, Härryda
Mulange Christian, Tanum

Niima Suzan, Partille
 Niklasson Lisa, Nynäshamn
 Nordström Robin, Härryda
 Nyberg Nanna, Göteborg
 Nyström Alma, Mölndal
 Näzell Hampus, Mölndal
 Palaszewski Rydén Joel, Göteborg
 Pettersson Daniel, Falun
 Pohl Carl, Halmstad
 Rahnamaei, Shahram, Göteborg
 Rahro Rozbe, Göteborg
 Rasho Nedal, Mölndal
 Rask Liza, Stockholm
 Ruud Alexander, Göteborg
 Sadri Mikael, Göteborg
 Sandström Fredrik, Göteborg
 Saybue Warawat, Katrineholm
 Schultz Marcus, Härryda
 Sorkka Tobias, Härryda
 Stenman Julia, Härryda
 Strand Oskar, Rävlanda
 Sultani Farid, Härryda
 Särvegård Sara, Kristianstad
 Tavan Negar, Härryda
 Tesfamariam Mattias, Göteborg
 Thörn Moa, Växjö
 Torfa Ameer, Göteborg
 Uttke Filip, Kristianstad
 Wilhelmsen Mats, Göteborg
 Zackrisson Jacob, Mölndal
 Zolfaghari Soha, Partille
 Åberg Jakob, Skövde
 Östman Sebastian, Flen

Teater årskurs 1 - musikdramatik

Andersson Lovisa, Vreta Kloster
 Aniander Fanny, Ljungsbro
 Erbro Filip, Örebro
 Ericsson Joakim, Linköping
 Eriksson Fanny, Hässelby
 Geidvik Sofia, Uddevalla
 Jansson Clara, Sysseleback
 Johansson Johanna, Bollebygd
 Johansson Julia, Norrköping
 Kolvik Linnea, Pixbo
 Källström Philip, Göteborg
 Ljungberg Tilda, Rävlanda
 Magnusson Annalouisa, Karlstad
 Malmgren Brolin Ella, Göteborg
 Nordström Malou, Göteborg

Olsson Vilma, Kungälv
 Pellsäter Niclas, Göteborg
 Persson Johan, Göteborg
 Traxler Linnéa, Västra Frölunda

Teater årskurs 2 - musikdramatik

Bangoura Ebba, Göteborg
 Berggren Ida, Vallda
 Bjurek Lovisa, Mölndal
 Fager Maja, Kil
 Gester Emma, Borås
 Holm Amanda, Varberg
 Körner Ellen, Bollnäs
 Matsson Josefin, Norrköping
 Mossberg Martin, Kristinehamn
 Pollack Emma, Göteborg
 Rudqvist Jonathan, Arvika
 Sjöstedt Jasmine, Kungälv
 Sterki Nellie, Alingsås
 Söderqvist Amanda, Stenungsund
 Wildmark Matilda, Sjöbo
 Öhlander Larson Julia, Göteborg

Teater årskurs 1 - taldramatik

Agestam Vendela, Norrköping
 Angenius Hanna, Ängelholm
 Brosner Rebecca, Mölndal
 Dernbrant Inez, Malmö
 Edmondo Merighi Axel, Alingsås
 Granslåt Ekedorff Ella, Mölndal
 Hansson Edwin, Vångårda
 Haraldsson Amanda, Malmö
 Holster Evelina, Örebro
 Jansson Sjögren Emelie, Kungsbacka
 Klint Gunnar, Göteborg
 Koohnavard Venessa, Göteborg
 Linsten Alexander, Lysekil

Lundholm Erik, Umeå
Mattsson Erik, Stockholm
Sköld Linus, Västerås
Ström Domingos Michelle, Göteborg
Strömqvist Linn, Gusum
Wilén Elin, Vallentuna

Teater årskurs 2 - taldramatik

Andersson Markus, Trollhättan
Ardenheim Bjarki, Göteborg
Becker Mathilda, Malmö
Boman-Persson Maja, Stockholm
Celander Sally, Vikbolandet
Feurst Lukas, Göteborg
Folgart Sofie, Frölunda
Fransson Gaspare, Sundsvall

Hallbäck Jesper, Stora Levene
Houman Venus, Göteborg
Karlsvärd Brinde, Norrköping
Kullberg Ingrid, Örby
Lehtonen Anna, Västerås
Müntzing Nellie, Rönneshytta
Sahlström Nils, Skara
Salén Moa, Göteborg
Spaton Goppers Mathilda, Göteborg
Svensson Alma, Östersund
Tingsdal Elin, Vällingby
Wallgren Mathilda, Uppsala
Zimmergren Mattias, Höganäs

Teaterproduktion - Rosa elefanten

Bothén Elvira, Göteborg
Bäck Linnea, Falun
Hammarström Elsa, Skarpnäck
Knaevelsrud Moa, Malmö
Lidén John, Mölndal
Nabbing Felicia, Falköping
Pettersson Julia, Mölndal
Tholin Karl, Örebro

Verksamhetsnära ledarskap

Abu Shalbak Naser, Hedemora
Hajeer Gazaleh, Örebro
Idriss Ahmed, Göteborg
Sladinovska Emma, Göteborg
Ståhl Christopher, Trenså
Suhonjic Emir, Göteborg
Wristel Sandra, Partille

Lärarspex 2017, Wil Copen

Personal

Skolledning, administration mm

Sören Eriksson, rektor
Marcus Andersson, kamrer
Jenny Gustafsson, skolsekreterare

Eva Selander, kortkursansvarig
Ylva Axelsson, ekonomiassistent
Bo Arnryd, biblioteksassistent
Maria Kornevik Jakobsson, kurator

Lärare

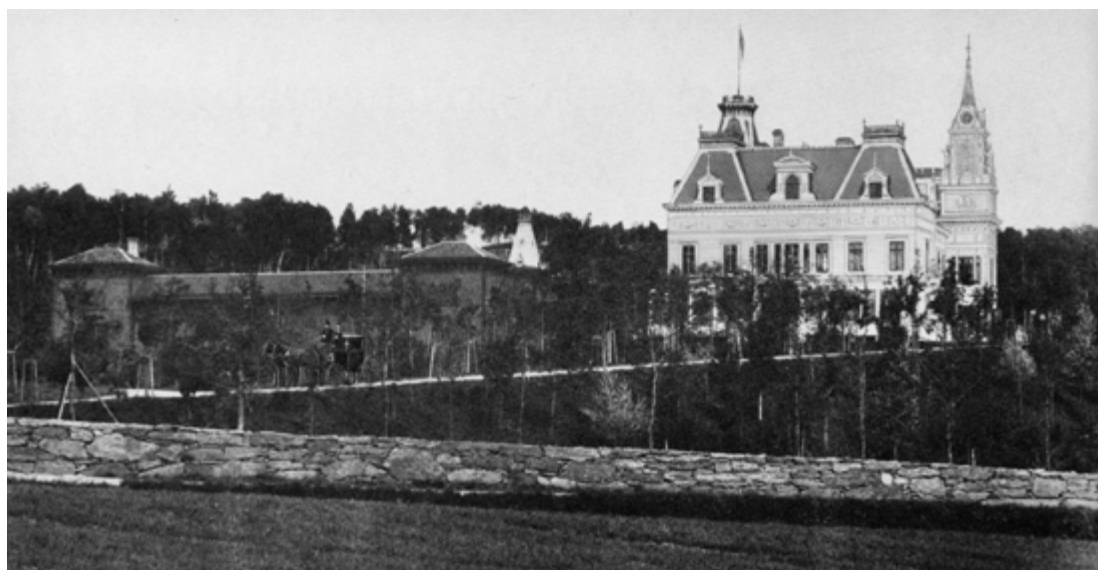
Jonas Bagge	Björn Lanefelt
Wil Coppen	Karin Lindqvist Eklund
Helle Dahl	Maria Onelius
Björn Dimming	Caroline Rydefjord
Erica Eng	Jennie Rydén
David Eriksson	Sue Sergel
Hans Hammarström	Cariina Sundström
Lisa Henningsson	Gunn Svensson
Ola Karlberg	Bo Widell
Jesper Åvall	

Hushåll och kursgård/vandrarhem

Helena Carlton, husmor
Camilla Emblen, kökschef
Nina Andreasson, kock
Marie Edmar, kock
Siri Kotchompoo, kock
Anna Wilson, köksbiträde
Maria Emilsson, köksbiträde
Ingrid Selin, kursgårdsföreståndare
Ella Witermark, internatföreståndare

Krisztina Hajnal, lokalvårdare
Jeanett Johannessen, lokalvårdare
Amira Karaduz, lokalvårdare
Suada Lizalo, lokalvårdare
Peter Persson, lokalvårdare
Ilir Abedini, lokalvårdare
Kristin Lif Linder, kursgården
Isabella Thor Deréus, kursgården

Vaktmästeri mm

Patrik Hultsten, vaktmästare
Björn Johansson, vaktmästare mm.
Tomas Larsson, hantverkare
Patrick McAvey, vaktmästare
Kjell Sköld, vaktmästare

Skolstyrelse

Charlotte Backman, ordf., Lidköping
Johnny Boström, Karlstad
Magnus Falk, Frillesås
Sven Hallbert, Göteborg
Eva Nilsson, Göteborg
Birgitta Rydell, Borensberg
Sergio Manzanares, Gävle
Malin Thorson, Göteborg
Ann Eringstam, Göteborg

Kamratförbundets styrelse

Sören Eriksson, ordförande
Marie Rehnström, v. ordförande
Ola Karlberg, sekreterare
Marcus Andersson, kassör
Lena Modin
Thomas Engström
Marianne Källman
Håkan Edberg
Sven Östberg

Wendelsbergs Kamratförbund inbjuder till Kamratmöte lördagen den 5 maj 2018

Tag med ditt gamla fotoalbum till årets kamratmöte. Glada skratt skapar gemenskap under lediga stunder tillsammans med gamla kursare.

Program

- 11.00 Skolans café öppnar och håller öppet till 16.00.
- 12.00 Folkhögskoleföreläsning
- 13.00 Lunch
- 14.30 Kamratförbundets årsmöte i Hörsalen
- 16.00 Underhållning
- 17.30 Buffé
- 19 30 Årskursvisa träffar och allmänt umgänge.

Boka gärna lokal för din årskurs på 031-338 05 36.

Anmälan till kamratmötet och ev. rumsbokning för övernattnig
på telefon 031-338 05 36

Matilda Wildmark
Wendelsbergsrevyn 2018